

מדברים ויורים

נציגים ישראלים הגיעו לקהיר לשיחות על הפסקת אש, כך מדרווחת סוכנות הידיעות הצרפתית • שליח מיוחד של ארדואן הגיע לישראל כדי לנסות לתווך • בישראל מבהירים: הפעילות הצבאית תימשך עד להשמדת המנהרות

יובל בגנו, יאסר עוקבי

23 ימים לאחר תחילת הפעולה בעזה, דיווחה אמש סוכנות הידיעות הצרפתית כי שני נציגים ישראלים הגיעו לקהיר במטופ פרטי לפגישות מדיניות שיעסקו במגעים להפסקת האש.

אבל בישראל לא מתכים לתוצאות הפגישות במצרים. "כוחות צה"ל תופסים שטחים נוספים ברצועה כדי לצמצם את מרחבי שיגור הרקטות ולאחר מנהרות נוספות", הסביר גורם מדיני בירושלים. "כל האופציות עדיין על השולחן", אומרים בישראל, "כולל הרחבה משמעותית של הפעולה הקרקעית. מצרים מגבירה מאוד את מאמציה ביממה האחרונה וגם גורמים נוספים באזור מעורבים בניסיונות".

שרי הקבינט השמיעו אתמול הצהרות לוחמניות. לפיד התייחס להודעת מפקד הזרוע הצבאית של חמאס מוחמד דף כי אנשיו מוכנים ללחימה ממושכת, ואמר: "מוחמד דף מסתתר כבר שנים במחילות מתחת לעזה ושם הוא יישאר מפני שהוא בן מוות, ויודע שבמקומם או במאוחר נמצא ונחסל אותו".

חבר הקבינט השר גלעד ארדן אמר: "אנחנו לא מתכוונים לעצור לפני

השמדת המנהרות ולפני שברור לנו איך עוצרים את התעצמות החמאס". בקבינט דנו גם בהתפתחויות בזירה הפנים-פלסטינית ובאפשרות שכוחות הרשות הפלסטינית יוצבו במעברים בהסדר של הטווח הקרוב ובהסדר ארוך טווח, עם ערבויות בינלאומיות. בישראל מחלחלת ההבנה שאבו מאזן הוא לא הבעיה אלא חלק מהפתרון.

במקביל, גובר הלחץ הבינלאומי על ישראל: אחרי ברזיל ואקוודור שהחזירו את שגריריהן מתל אביב להתייעצויות, לאות מחאה על פעולת צה"ל ברצועה, עשו זאת השבוע גם צ'ילה, פרו ואל סלבור. בישראל אומרים שצעד זה מהווה עידוד לחמאס, המוכר כארגון טרור. גם טורקיה מפעילה מאמצי תיווך. שליח מיוחד מטעמו של ראש הממשלה רג'פ טאיפ ארדואן נחת בנתב"ג, במאמץ לקדם הפסקת אש. ישראל אישרה לטורקים להעביר סיוע הומניטרי לרצועה כמטוסים מנתב"ג.

ככל הנראה, סיוע זה יביא לביטול המשט שתוכנן מטורקיה לעזה. שר החוץ הטורקי אהמד דבוטולו אמר כי חמאס ייפה את כוחה של ארצו לתווך להפסקת אש עם ישראל.

נוכח ההרס הכבד בעזה, ממשיך להצטמצם האשראי הבינלאומי של ישראל להמשך הפעילות. שר החוץ

צילום ארכיון: רויטרס

אבו מאזן ונתניהו. בירושלים מחלחלת ההבנה ש"יר" הרשות הוא חלק מהפתרון ולא הבעיה

הרשות הפלסטינית לעזה בחסות בינלאומית ככסיס לפתרון ארוך טווח. "עזה שייכת לאבו מאזן", אמר, "היא נחטפה ממנו והדבר הכי נכון יהיה להחזיר אותה לידי. הוא הוכיח שהוא יודע לנהל את העניינים וזה גם מה שיציל את עזה. גם מצרים וכל העולם הערבי המתון תומך בכך".

שמעון פרס לבית חולים סורוקה בבאר שבע, פגש חיילים פצועים והשמיע אמירות שספק אם היה משמיע כשכיהן כנשיא והיה מחויב לממלכתיות. "אני חושב שהמלחמה מיצתה את עצמה, עכשיו צריך למצוא דרך להפסיק אותה", פסק. הוא קרא גם להשיב את שלטון

הבריטי פיליפ המונד אמר אתמול כי ישראל מאבדת "בקצב מהיר" את תמיכת המערב בפעילותה ברצועה, בגלל "ההיקף והעוצמה". המונד הצטרף לקריאתו של ראש ממשלתו דיוויד קמרון להפסיק את האש מסיבות הומניטריות. אתמול הגיע הנשיא לשעבר

פרופ' שמואל סנדלר

מה קורה לאובמה?

קשה מאוד להיות פרשן של מדיניות החוץ של ארה"ב בימים אלה. ההתנהגות המוזרה של ממשל אובמה, ובעיקר של מזכיר המדינה קרי, בימים האחרונים בנושא הפסקת האש משתלבת בתהיות בנוגע לאסטרטגיה האמריקאית בכלל. האם ארה"ב נמצאת בתהליך של התקפלות מאזורנו? ואם כן, אז מה פשר המעורבות ההיסטרית של מזכיר המדינה של מנהיגת העולם החופשי שלה היינו עדים בסוף השבוע האחרון?

גם לאחר כל ההסברים הרבים ששמענו מוושנינגטון בימים האחרונים, המעידים כשלעצמם על מבוכה, הדבר המוזר ביותר הוא אי התייבבותו של ממשל אובמה מאחורי ציר מדיני חסר תקדים שנוצר במשבר הנוכחי. ארה"ב הייתה צריכה להיות הראשונה לברך על היווצרות שיתוף פעולה בין ירושלים, קהיר וריאד, כאשר גם אבו מאזן והמלך עבדאללה מירדן אותנו שהם רוצים לקפוץ על עגלה זו. ממשל אובמה היה יכול לזקוף בגאוה לזכותו את החזית המשותפת הזאת ואולי לטעון שהיא תוצר לוואי של מסעות הדילוגים של קרי בין

רמאללה וירושלים. החזית הזאת אף יכלה לשתק את החמאס, אולי השריד האחרון של האחים המוסלמים שעדיין נמצא בשלטון בעולם הערבי, ולהקל בכך על התקדמות בתהליך השלום. ובעיקר, שיתוף פעולה זה היה מחזק את "אהוב ליבם" מחמוד עבאס, יו"ר הרשות הפלסטינית, כמייצגם של ערביי רצועת עזה.

”

הדבר המוזר ביותר הוא אי התייבבותה של וושינגטון מאחורי ציר מדיני חסר תקדים שנוצר: שיתוף פעולה בין ירושלים, קהיר וריאד

אז, כמו הנוכחי, לא השכיל להבין שבחירות דמוקרטיות עלולות להביא לשלטון של משטרים אוטוריטריים. אכן, הסכנה הגדולה ביותר ליציבות הבינלאומית היא כשמערבבים אידיאולוגיה במדיניות חוץ. הצורך של האמריקאים להסביר את התנהגותם במישור הגלובלי בשיקולים אידיאליסטיים היא תופעה ידועה. ישראל ידעה לנצל היטב את האידיאליזם הזה לבניית יחסים מיוחדים עם ארה"ב, אולם הבסיס לכל התנהגות בינלאומית אחראית חייב להיות מבוסס על אינטרסים אסטרטגיים שהם אכן המסד ליחסיו עם מנהיגת העולם החופשי.

ניתן לקוות שבסופו של יום וושינגטון תבין, משיקולים ריאליסטיים, באיזו קואליציה היא צריכה לתמוך, ותעביר את תמיכתה לציר ירושלים-קהיר מזה של אנקרה-חמאס-דוחא.

הכותב הוא פרופסור ליחסים בינלאומיים במחלקה למדעי המדינה באוניברסיטת בר אילן וחוקר בכיר במרכז בס"א ללימודים אסטרטגיים